

רשומות

ספר החוקים

1 באוגוסט 1957

233

ד' באב תשי"ז

עמוד

148

156

חוק בתי המשפט, תשי"ז—1957

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילוח והנחות ממס הכנסה) (תיקון), תשי"ז—1957.

חוק בתי המשפט, תשי"ז-1957 *

פרק ראשון: בית המשפט העליון

1. מקום מושבו של בית המשפט העליון הוא ירושלים, ואזור שיפוטו הוא שטח המדינה כולה. מקום מושבו ואזור שיפוטו
2. בבית המשפט העליון יהיו שופטים במספר שקבעה הכנסת בהחלטה. השופטים
3. בית המשפט העליון ידון בשלושה אולם -
  - (1) נשיא בית המשפט העליון או ממלא מקומו הקבוע רשאי להורות, לפני תחילת הדיון בענין מסויים, שהדיון בו יהיה לפני מספר בלתי זוגי גדול יותר של שופטים;
  - (2) בית משפט שזהל לדון בענין מסויים רשאי להורות שהמשך הדיון בו יהיה לפני מספר בלתי זוגי גדול יותר של שופטים, ובהם השופטים שהחלו בדיון;
  - (3) בבקשות לצווי ביניים, לצוויים זמניים ולהחלטות ביניים אחרות, וכן בבקשות לצוויים על תנאי, מוסמך לדון שופט אחד, אך שופט אחד לא יהיה מוסמך לסרב למתן צו על תנאי או לתתו על מקצת עילותיו בלבד.
4. (א) המועד אשר בו יתחיל בית המשפט העליון לדון בענין פלוני, ייקבע על-ידי נשיא בית המשפט העליון. חלוקת התפקידים
 (ב) השופט או השיפטים אשר ידונו בענין פלוני, ייקבעו על-ידי נשיא בית המשפט העליון.
 (ג) בהיעדר נשיא בית המשפט העליון - בתונות טמכיותיו לפי סעיף זה לממלא מקומו הקבוע.
5. (א) יושב בדין נשיא בית המשפט העליון - הנשיא הוא אב-בית-הדין; יושב בדין ממלא מקומו הקבוע של הנשיא ואין הנשיא יושב בו - ממלא המקום הוא אב-בית-הדין; בהרכב אחר - הותיק שבשופטים הוא אב-בית-הדין, וכין בעלי ותק שווה - הקשיש שבנחם. אב-בית-הדין
 (ב) לענין סעיף זה, רואים את הותק לפי תאריך מינויו של השופט לבית המשפט העליון.
6. בית המשפט העליון ידון בערעורים על פסקי דין ועל החלטות אחרות של בתי המשפט המחוזיים. סמכות כבית משפט לערעורים
7. (א) בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק ידון בענינים אשר הוא רואה צורך לתת בהם טערי למען הצדק ואשר אינם בטמכותו של בית משפט או של בית-דין אחר. סמכות כבית משפט גבוה לצדק
 (ב) מבלי לפגוע בכלליות ההוראות שבסעיף קטן (א), מוסמך בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק -
  - (1) לתת צוויים על שחרור אנשים שנעצרו או נאסרו שלא כדין;

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשי"ז (23 ביולי 1957); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 226, תשמ"ו, עמ' 64.

(2) לתת צווים לרשויות המדינה, לרשויות מקומיות, לפקידיהן ולגופים ולאנשים אחרים הממלאים תפקידים ציבוריים על פי דין, לעשות מעשה או להימנע מעשות מעשה במילוי תפקידיהם כדין, ואם נבחרו או נתמנו שלא כדין – להימנע מלפעול;

(3) לתת צווים לכתי משפט, לבתי דין ולגופים ואנשים בעלי סמכויות שיפוטיות או מעין שיפוטיות על פי דין – למעט בתי משפט שזוק זה דן בהם ולמעט בתי דין דתיים – לדון בענין פלוני או להימנע מלדון או מלהוסיף ולדון בענין פלוני, ולבטל דיון שנתקיים או החלטה שניתנה שלא כדין;

(4) לתת צווים לבתי דין דתיים לדון בענין פלוני לפי סמכותם או להימנע מלדון או מלהוסיף ולדון בענין פלוני שלא לפי סמכותם; ובלבד שלא ייזקק בית המשפט לבקשה לפי פטקה זו אם המבקש לא עורר את שאלת הסמכות בהודמנות הראשונה שהיתה לו; ואם לא היתה לו הודמנות סבירה לעורר שאלת הסמכות עד שניתנה החלטה על ידי בית הדין הדתי, רשאי בית המשפט לבטל דיון שנתקיים או החלטה שניתנה על ידי בית הדין הדתי ללא סמכות.

8. (א) ענין שפסק בו בית המשפט העליון בשלושה רשאי הוא להחליט, עם מתן פסק-דינו, שבית המשפט העליון ידון בו דיון נוסף בהמישה או יותר.

(ב) לא החליט בית המשפט העליון כאמור בטענין קטן (א), רשאי כל בעל דין לבקש דיון נוסף כאמור; ונשיא בית המשפט העליון או שופט אחר או שופטים שיקבע לכך, רשאים להיענות לבקשה אם מפאת חשיבותה, קשירתה או הידושה של הלכה שנפטרה בענין יש, לדעתם, מקום לדיון נוסף.

(ג) סדרי הבקשה ומועדי הגשתה וסדרי הדיון בדיון נוסף ייקבעו בתקנות.

9. (א) נשיא בית המשפט העליון או ממלא מקומו הקבוע רשאי להורות כי בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי שיקבע לכך, יקיים משפט חוזר בענין פלילי שנפסק בו סופית, אם ראה אחד מאלה:

(1) פסק בית משפט כי ראיה מהראיות שהובאו באותו הענין היה יסודה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילו לא ראיה זאת היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון;

(2) נתגלו עובדות חדשות או ראיות חדשות העשויות, לבדן או ביחד עם הוומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון, ולא יכלו להיות בידי הנידון, או לא יכלו להיות ידועות לו, בשעת בירור משפטו;

(3) הורשע בינתיים אדם אחר בניצוץ אותו מעשה העבירה, ומהנסיבות שנתגלו במשפטו של אותו אדם אחרי גראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה.

(ב) הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לבידון וליועץ המשפטי לממשלה; מת הנידון – תהיה הרשות האמורה גם לבקש חזרה ולכל אחד מהצדדים, הודיו, אחיו או אחיותיו.

(ג) במשפט חוזר יהיו לבית המשפט העליון או לבית משפט מחוזי כל הסמכויות הנתונות לבית משפט מחוזי בשפיטה על פי כתב אישום והגנתו לבית המשפט העליון בערעור פלילי, פרט לסמכות להחמיר בעונש; ובית המשפט רשאי לתת כל צו הנראה בעיניו כדי לפצות נידון שגשא עשאו או חלק ממנו ושהרשעתו בוטלה כחוצאה מן המשפט החוזר, או לתת כל סעד אחר; מת הנידון – רשאי בית המשפט לתת צו כאמור לטובת אדם אחר.

(ד) סדרי הבקשה ומועדי הגשתה וסדרי הדיון במשפט חוזר ייקבעו בתקנות.

10. (א) הוגשה בקשה לגשיא המדינה למתן חנינה או להסתחת עונש, והתעוררה שאלה אשר לדעת שר המשפטים ראוייה לדין בבית המשפט העליון ואשר אינה יכולה לשמש עילה למשפט חוזר לפי סעיף 9, רשאי שר המשפטים להצמיד את השאלה לבית המשפט העליון.

העמדת שאלה על ידי שר המשפטים

(ב) בית המשפט העליון יחליט אם לידן בשאלה שהוצגה לפניו לפי סעיף קטן (א); החליט לידן, יידון בה כאילו הוצגה נשיא בית המשפט העליון על משפט חוזר לפי סעיף 9.

פרק שני : מתן משפט מחוזי

11. שר המשפטים רשאי, בצד, להקים בתי משפט מחוזיים ולקבוע מקום מושבם ואזור שיפוטם.

מקום מושב ואזור שיפוטם

12. (א) בית משפט מחוזי יושב במקום מושבו.

ישיבת בתי המשפט

(ב) בית משפט מחוזי רשאי לשבת לדין בענין מטויים, כולו או מקצתו, במקום שאינו מקום מושבו, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדין; ובלבד שלא יושב במקום שמוזן לאזור שיפוטו אלא בהסכמת נשיא בית המשפט המחוזי שהמקום האחר נמצא באזור שיפוטו.

13. (א) בבית משפט מחוזי יהיו עושים במספר שקבע שר המשפטים בהודעה ברישומות. (ב) בכל בית משפט מחוזי יהיה נשיא ויכול שיהיו בו נשיא תורן אחד או יותר; ואולם יכול נשיא אחד לכהן כנשיא בתי משפט מחוזיים.

העושים

14. בתמנה שופט פלוני לבית משפט מחוזי אחד, אין בכך כדי לפטלו מלשבת בבית משפט מחוזי אחר; ואולם לא יושב שופט בבית משפט מחוזי אחד אלא בהסכמת נשיא שני בתי המשפט המחוזיים הנגזעים בדבר.

ישיבת שופט מהות למקום מינויו

15. (א) בענינים אלה יידון בית משפט מחוזי בשלושה --

הצדדים

- (1) משפטים בשל עבירה שעבשה מוח או מאסר עשר שנים או יותר;
  - (2) ערעורים, למעט בקשות לצווי ביניים, לצווי זמניים ולהחלטות ביניים אחרות שבערעורים;
  - (3) כל ענין שנשיא או נשיא תורן של בית המשפט המחוזי הורה שידונו בו שלושה.
- (ב) בכל ענין אחר יידון בית משפט מחוזי בשופט אחד.

16. (א) המועד אשר בו יתחיל בית משפט מחוזי לידן בענין פלוגי ייקבע על ידי נשיאו או נשיא תורן.

התקת התקדים

(ב) השופט או השופטים אשר ידונו בענין פלוגי ייקבעו על ידי נשיאו או נשיא תורן.

17. (א) בית משפט מחוזי הדין בשלושה הנשיא ביניהם -- הנשיא הוא אב"בית הדין; אם נשיא תורן ביניהם ואין הנשיא ביניהם -- הנשיא התורן הוא אב"בית הדין; ואם שני נשיאים תורניים ביניהם -- הותיק שבהם; בהרבה אחר -- הותיק ששופטים הוא אב"בית הדין, ובין בעלי ותק שחה -- הקשיש שבהם.

אב"בית הדין

(ב) לענין סעיף זה, רוצים את הותק לפי תאריך מינויו של השופט לבית משפט מחוזי.

18. בית משפט מחוזי ירוך באלה –

המסכות

- (1) כל ענין אזרחי או מלילי שאיננו בסמכותו של בית משפט שלום; בתביעה שכנגד אזרחית מוסמך לדין בית משפט מחוזי אך אם אותו ענין או אותה תביעה הם בסמכותו של בית משפט שלום;
- (2) כל ענין שאיננו בסמכותו הייחודית של בית דין אחר; בענין הנתון למסמכותו המקבילה של בית דין אחר, יהיה בית המשפט המחוזי מוסמך לדין כל עוד אין אותו בית הדין דן בו;
- (3) ערעורים על פסקי דין ועל החלטות אחרות של התי משפט השלום.

19. (א) פסק דין של בית משפט מחוזי בערכאה ראשונה ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון.

(ב) החלטות אחרת של בית משפט מחוזי בענין אזרחי, ופסק דין של בית משפט מחוזי בערעור, ניתנים לערעור לפני בית המשפט העליון, אם בתקבלה וישות לכך בגוף ההחלטה או פסק הדין או מאת גשיא בית המשפט העליון או שופט אחר של בית המשפט העליון שנשיאו קבע לכך, או מאת בית המשפט העליון.

20. סמכות שיפוטית שנתהווה בדין לגשיא או לגשיא ודרך של בית משפט מחוזי, נתונה לכל שופט של אותו בית משפט.

פרק שלישי: בתי המשפט השלום

21. שר המשפטים ושאי, בצו, להקים בתי משפט שלום ולקבוע מקום מושבם ואזור שיפוטם.

מקום מושב ואזור שיפוט

22. (א) בית משפט שלום יושב במקום מושבו.

ישיבות בתי המשפט

(ב) בית משפט שלום ושאי לשבות לדין בענין מסויים, כולו או מקצתו, במקום שאינו מקום מושבו, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדין; ובלבד שלא יושב במקום שמוחוץ לאזור שיפוטו אלא בהסכמת גשיא בית המשפט המחוזי שהמקום האחר נמצא באזור שיפוטו.

23. (א) בבית משפט שלום יהיו שופטים במספר שקבע שר המשפטים בהודעה ברשומות.

השופטים

(ב) בבית משפט שלום שיש בו יותר משופט אחד, ובאזור שיפוט שיש בו יותר מבית משפט שלום אחד, יהיה שופט שלום ראשי אחד או יותר; ואולם יכול שופט שלום ראשי אחד לכהן כשופט שלום ראשי הנהתי משפט שלום אחדים או באזורי שיפוט אחדים.

24. נתמנה שופט פלוגי לבית משפט שלום אחד, אין בכך כדי לפטלו מלשבת בבית משפט שלום אחר; ואולם לא יושב שופט בבית משפט שלום אחר אלא בהסכמת שופטי השלום הראשיים הנוגעים בדבר.

ישיבת שופט מחוץ למקום מגוריו

25. בית משפט שלום ידון בשופט אחד, אולם ושאי השופט היושב לדין או שופט השלום הראשי להודעת שהדין בענין פלוגי יהיה לפני גלושה שופטים; השופטים שמהם מורכב בית המשפט ייקבעו על ידי שופט השלום הראשי.

הרכב

26. חלוקת הצגות בין שופטי בית משפט שלום תיעשה לפי טורי שייקבע מזמן לזמן על ידי שופט השלום הראשי בהתייעצות עם השופטים של אותו בית משפט.

חלוקת התפקודים

27. בית משפט שלום הדין בשלושה, ושופט שלום ראשי ביניהם -- שופט השלום הראשי הוא אב"בית-הדין; אם שני שופטי שלום ראשיים ביניהם, הותיק שבחם הוא אב"בית-הדין; בהרכב אחר -- הותיק בשופטים הוא אב"בית-הדין, ובין בעלי ותק שווה -- הקשיש שבהם.

אב"בית-הדין

28. בית משפט שלום ידון באלה:

הכנסות

(1) חטאים ועוונות;

(2) תביעות אזרחיות -- למצט תביעות הנוגעות למקרקעין -- כשטכום התביעה או שווי הנושא אינו עולה על אלף וחמש מאות לירות;

(3) תביעות בדבר חזקה או שימוש במקרקעין או בדבר חלוקתם או חלוקת השימוש בהם, לרבות תביעות הכרוכות בהן שענינן חזקה או שימוש במטלטלין, יהיה שווי של בושא התביעה אשר יהיה; אך בית משפט שלום לא ידון בתביעות אחרות הנוגעות במקרקעין;

(4) תביעה מטכנגד לתביעה אזרחית שגדשאן אחד או שהן גובעות מאותן הנסיבות, יהיה שווי של גושא התביעה שכנגד אשר יהיה.

29. (א) פסק-דין של בית משפט שלום ניתן לערער לפני בית משפט מחוזי.

ערער

(ב) החלטות של בית משפט שלום מבקשות לצווי ביניים, לצווים זמניים או לחזר לטות ביניים אזרחית, בעניינים אזרחיים, ניתנות לערעור לפני בית משפט מחוזי, אם בוד קבלה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט המחוזי, או מאת בית משפט השלום.

פרק רביעי: רשמים

30. (א) שר המשפטים רשאי למנות --

כשרות ומינוי

(1) שופט או אדם שהוא כשיר להתמנות שופט -- להיות רשם או טגן רשם של בית המשפט העליון;

(2) שופט שלום או אדם שהוא כשיר להתמנות שופט שלום -- להיות רשם או טגן רשם של בית משפט מחוזי או של בית משפט שלום.

(ב) מינוי לפי סעיף זה ייעשה בהסכמת נשיא בית המשפט העליון.

(ג) הדעה על המינוי תפורסם ברשומות, ומשפורסמה אין עוררין על המינוי.

31. סמכויותיו ותפקידיו של רשם והערעור על החלטותיו יהיו בהתאם לפקודת הרושמים, 1936.

כנסות

פרק חמישי: הוראות כלליות

32. בית משפט הדין בשלושה או יותר, וחלקו דעות השופטים, תכריע דעת הרוב; אין רוב לדעה אחת -- תכריע דעת אב"בית-הדין, ובענין פלילי -- הדעה אשר ליעת אב"בית-הדין מקילה עם הנאשם.

בית משפט שחלקו בו הדעות

33. (א) בית משפט ידחה על ידי הלכה שנפסקה בבית משפט גבוה ממנו.

הלכה פסוקה

(ב) הלכה שנפסקה בבית המשפט העליון מחייבת כל בית משפט, זולת בית המשפט העליון.

34. כל בית משפט הדין בענין אזרחי מוסכן לנות פסק דין הצהרתי, צו עשה, צו לא-תעשה, צו ביצוע בעין וכל סער אחר, ככל שיראה נכון בגטירות שלפניו.

פסקות כלליות לתת סער

1 ע"ר 1936, תוס' 1 מכ' 623, עמ' 233.

35. הובא ענין כדיון לפני בית משפט והתעוררה בו דרך אגב שאלה שהכרעתה דרושה לבני דור הענין, רשאי בית המשפט להכריע בה לצורך אותו ענין אף אם הענין שבשאלה הוא בסמכותו הייחודית של בית משפט אחר או של בית דין אחר.
36. ענין שהובא או שיש להביאו לפני בית משפט מחוזי או בית משפט שלום במקום אחד, רשאי נשיא בית המשפט העליון או ממלא מקומו הקבוע להורות שיהיה נדון בבית משפט של אותה דרגה במקום אחר; ובלבד שלא תינתן הוראה לפי סעיף זה לאחר התחלת הדיון אלא בהסכמת השופט שהחל לדון בו.
37. (א) מצא בית משפט שאין הוא יכול לדון בענין שלפניו מהמת שאינו בסמכותו המקומית או העניינית, והוא בסמכותו של בית משפט או של בית דין אחר, רשאי הוא להעביר לבית המשפט או לבית הדין האחר, והלה ידון בו, כאילו הובא לפניו מלכתחילה, ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.
(ב) בית המשפט או בית הדין שאליו הועבר ענין כאמור, לא יעבירו עור.
38. (א) בית משפט ידון בפומבי.
(ב) רשאי בית משפט לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך לשם שמירה על בטחון המדינה, לשם הגנה על המוסר או לשם הגנה על שלומן של קטין.
(ג) במקשות לצווי ביניים, לצווים זמניים ולהחלטות ביניים אחרות, רשאי בית המשפט לדון בדלתיים סגורות.
(ד) החליט בית המשפט על עריכת דיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם או לסוגי בני אדם לזיזות נוכחים בשעת הדיון כולו או מקצתו.
39. רשאי בית המשפט לאסור על קטין להימצא בבית המשפט בשעת הדיון ולצוות על הרחקתו.
40. (א) לא יפרסם אדם דבר על דיון שהתנהל בבית משפט בדלתיים סגורות אלא ברשות בית המשפט.
(ב) לא יגלם אדם באולם בית המשפט ולא יפרסם תצלום כזה אלא ברשות בית המשפט.
(ג) לא יפרסם אדם, בלי רשות בית המשפט, שם קטין שלא מלאו לו שש עשרה שנה והוא נאשם או עד במשפט פלילי, או מתלונן או ניזוק במשפט בשל עבירה לפי פרק 17 לפקודת החוק הפלילי, 1936, ולא תמונתו, מעגו או פרטים אחרים העשויים להביא לזיהויו של הקטין.
(ד) בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונה של מדינת ישראל, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון.
(ה) העובר על הוראה מהוראות סעיף זה, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס אלף לירות.
41. (א) לא יפרסם אדם דבר על ענין החלטי ועומד בבית משפט, אם יש בפרסום כדי להשפיע על מהלך המשפט או תוצאותיו; ואולם אין איסור זה חל על פרסום ידיעה בתום לב על דבר שבאמרו או שאירע בישיבה פומבית של בית המשפט.
(ב) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שנה אחת או קנס אלפיים לירות.

בסמכות נגרות

העברת ענין למקום אחר

סעיף בשל חוסר סמכות

בדלתיים סגורות

הרחקת קטנים מבית המשפט

איסור פרסומים

פרסומים סגורים

2 ע"ר 1936, תוס' 1 סעי' 652, ע"ב 263.

42. (א) המפריע לדיןי בית המשפט לעיני בית המשפט, רשאי בית המשפט לצוות על הוצאתו או לכפוחו, במאסר או בקנס, להחבוא כראוי.

איסור הפרעה
בבית המשפט

(ב) הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר; אך לא ייענש אדם בשל התנהגות אשר בנינה הוטל עליו מאסר או קנס לפי סעיף זה.

(ג) הודעה בכתב על צו מאסר או קנס לפי סעיף קטן (א), תינתן מיד לנשיא בית המשפט העליון, וישאי הנשיא לבטל את הצו או לשנותו לקולא.

43. החלטות בית משפט לפי הסעיפים 38, 39, 42 -- אין אחריהן ולא כלום.

סופיקום של
החלטות

פרק שני: הוראות שונות

44. הוראות הסעיפים 33 עד 37 ו-38 עד 43 יחולו על רשם ועל הדיונים לפניו; אך רשם שאינו שופט לא יהא מוסמך לשפוט פלילית ולשפוט לפי סעיף 42 (א).

תחולת הוראות
על רשם

45. (א) כל סמכות הנהלית וכל סמכות להתיקין תקנות סדרי דין שהוענקו לזקן השופטים, נתונות לשר המשפטים.

העשרת סמכויות

(ב) כל סמכות שיפוטית שהוענקו לזקן השופטים, נתונה לנשיא בית המשפט העליון ולמלא מקומו הקבוע.

46. שר המשפטים רשאי להסדיר, בתקנות סדרי דין, את סדרי הדין והנהג לפני בתי משפט ורשמים, במידה ולא נקבעו בחוק, ובהם --

תקנות סדרי דין

(1) כל הנוגע לערעורים, לדין נוסף ולמשפט חוזר לפי חוק זה;

(2) הארכת מועדים לעשיית דבר שבסדרי דין או בנהג, אף אם נקבעו בהתיקין;

(3) הערכת הוצאות המשפט וקביעת סולם לשכר טרחה של עורכי דין שבתי משפט או רשם רשאי להקציב להם בעד פעולותיהם לפניו.

47. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתיקין תקנות לביצועו, ובין השאר להסדיר בתקנות --

ביצוע ותקנות

(1) ימי הישיבות והסגרות של בתי משפט והטיפול בענינים נימי פגרה;

(2) פרוסום פסקי דין של בתי משפט;

(3) אגרות שיש לשלם בבתי משפט והפטור מהן;

(4) דמי גביעה וליגה ושכר בטלה של עדים שהוזמנו להעיד בבתי משפט.

48. בטלים --

ביטול

(1) פקודת בתי המשפט, 1940, פרט לסעיפים 9, 19 ו-21;

(2) פקודת בתי המשפט (הוראות מעבר), תש"ה-1948;

(3) סעיפים 2 (2), 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 (1), 13, 14, 24, 25 ו-28 לסקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947, 5;

(4) סעיפים 3 ו-4 לסקודת בדין בית המשפט 5;

3 ע"ד 1940, הוטל 1 בס' 1032, עמ' 115.
4 ע"ד תש"ה, הוטל 2 בס' 7, עמ' 47.
5 ע"ד 1947, הוטל 1 בס' 1612, עמ' 221.
6 חוקי אי"י, כרך א', פרק כ"ג, עמ' 332.

(5) סעיף 126 לפקודת החוק הפלילי, 1936;

(6) סעיף 3 לפקודת הרושמים, 1936;

(7) סעיפים 74 ו-77 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום) 7;

(8) סעיפים 38 עד 44, 47 פסקה שבידה, 48, 49 ו-50 לחוק המלך במועצתו לא"י, 1947-1922.⁸

שמירת הוקים

49. חוק זה אינו גורע מכל חוק אחר —

(1) הדין בבתי משפט אחרים או בבתי דין אחרים;

(2) המוציא ענינים מסויימים מסמכותם של בתי המשפט שחוק זה דן בהם, או מוסר לסמכותם ענינים נוספים;

(3) הקובע לבית משפט הרכב מסויים או סדרי דין מסויימים לדיון בענינים מסויימים;

(4) השולל זכות ערעור או מתנה לה תנאים.

הוראות מעבר

50. (א) בית משפט מהורי ובית משפט שלום שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, רואים אותו כאילו הוקם על פי חוק זה, ואזור שיפוטו ומקום מושבו שנקבעו לפני תחילתו של חוק זה — כאילו נקבעו על פי חוק זה.

(ב) מספר השופטים שביהנו ערב תחילתו של חוק זה באחד מבתי המשפט, רואים אותו כאילו נקבע על פי חוק זה.

(ג) רשם שביהן ערב תחילתו של חוק זה, רואים אותו כאילו נתמנה על פי חוק זה.

(ד) תקנות בית דין, תקנות וצווים בענינים הנדונים בחוק זה שהיו בני תוקף ערב תחילתו של חוק זה, יוסיפו לעמוד בתקפם עד שיתוקנו או יבוטלו על ידי תקנות סדרי דין, תקנות או צווים שניתנו על פי חוק זה.

(ה) היה ענין תלוי ועומד בבית משפט לפני תחילתו של חוק זה, רשאי בית המשפט להוסיף ולדון בו לפי הדין שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סמכות לבית המשפט או היה פגם בדיוניו.

תחילת הוראות
נסיוניות

51. סעיף 15(א)(1), במידה שהוא קובע דיון בשלושה שופטים בעבירות שעוגשן מאסר שאינו מאסר עולם, וסעיף 28(1), במידה שהוא מרחיב סמכותו של בית משפט שלום — תחילתם מהיום שייקבע לכך על ידי שר המשפטים בהודעה שתפורסם ברשומות או ביום י"א בניסן תשי"ח (1 באפריל 1958), הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

תחילת החוק

52. תחילתו של חוק זה היא ביום א' באלול תשי"ז (28 באוגוסט 1957); ואולם סעיף 9 תחילתו מיום פרסום החוק ברשומות.

פנתס רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

⁷ חוקי אי"י כרך א' ערך ל"ה עמ' 146.
⁸ חוקי אי"י כרך ג' עמ' 2738.

חוק לעידוד החסכון (עריבות למילוח והנחות ממט הכנסה) (תיקון),
תשי"ז-1957 *

1. בסעיף 2 לחוק לעידוד החסכון (עריבות למילוח והנחות ממט הכנסה), השט"ז-1956 1 תיקון סעיף 2
(להלן - החוק העיקרי), יימוקרו המלים "בשנות הכספים 1955/56-1956/57".

2. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

5. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע באו -
"הנחות ממט הכנסה"
(1) זיכוי ממט בעד פקדון, שהופקד בדרך ובתנאים שנקבעו בצו, להקופה של שלוש שנים לפחות, למטרת חסכון, השקעה או ביטוח חיים ואינו ניתן להעברה; הזיכוי יינתן בשנת המט שבה הופקד והפקדון ולא יעלה על 20% מסכום הפקדון או על סך כל המט שהיה חייב בו המפקיד אותה שנה אילולא הזיכוי, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

"פקדון" - לענין פסקה זו - לריבית פקדון שהופקד בשיעורים כפי שנקבע בצו, ואת כל השיעורים שהופקדו כאמור יראו כאילו היו מופקדים כל אותה תקופה שהיה מופקד השיעור הראשון;

(2) הנחה או פטור ממט על הכנסה מריבית המשולמת על פקדון כאמור בפסקה (1);

(3) פטור ממט על הכנסה מריבית על איגרות חוב, הוצ' מן המט בשיעור של 25% שחברה זיכית לנשותו לפי סעיף 31 (7) לפקודה, ובלבד שהפטור לא יינתן אלא לגבי איגרות חוב שיש בהוצאותן, לדעת שר האוצר, ענין של טובת הכלל;

(4) פטור ממט על הכנסת המפקיד מריבית על פקדון הניתן להעברה, שהופקד להקופה של שלוש שנים לפחות, בדרך ובתנאים שנקבעו בצו, לאחר שהמפקד יבכה ממנה בשעת הושלום מט של 25% דין זיכוי כאמור כדין זיכוי לפי סעיף 31 (7) לפקודה, כאילו היתה הריבית ריבית על העודת חוב.

3. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

6. אדם שניקבל פטור, זיכוי או הנחה ממט על פי חוק זה ואינו זכאי להם בהתאם לצו לפי סעיף 5 או בהתאם לתכנית שאושרה בצו כאמור, ישלם לאוצר המדינה את הסכום שלא שילם משום אותו פטור, זיכוי או הנחה, ודינו של הסכום כדין מט הניתן לזיכוי במקור, בדרך שתיקבע בתקנות ועל הזיכוי יהולו תוראות סעיף 48 לפקודה.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה בתמוז תשי"ז (20 ביולי 1957); הצעת החוק דגרו הסבר בתפרטנו במ"ח 313 תשי"ז עמ' 308.

1 ס"ח 201, תשמ"ו עמ' 52.

4. לאחר סעיף 7 לחוק העיקרי יוסף סעיף זה:

7א. (א) על אף האמור בכל דין רשאי שר האוצר, או מי שנתמנה לכך על ידיו, לדרוש מכל אדם שבידו הופקד פקדון בהתאם לצו לפי סעיף 5, או שהוציא איגרות חוב בהתאם לצו כאמור, ידיעות, פרטים, מסמכים, דוחות, הודעות, פגקים, ותעודות אחרות הנוגעות לפקדונות או לאיגרות חוב כאמור או לשימוש בכספי פקדונות או איגרות חוב, אלא ששום דבר בסעיף זה לא יחייב גילוי שמו של מפקיד או של בעל איגרת חוב.

(ב) ידיעה או תעודה שנמסרו כאמור בסעיף קטן (א) אין לגלותם אלא לשם ביצוע חוק זה.

תחילה

5. תחילתו של חוק זה כיום קבלתו בכנסת.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

